

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, Nábřeží Ludvíka Svobody 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.12.2012, č.j.: 959/2012-160-SPR/3,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23.3.2012, č.j.: MHMP 308668/2012, sp. zn. S-MHMP 482444/2011, jímž byly neodůvodněné námitky žalobce zamítnuty a potvrzen provedený záznam 12 bodů ke dni 31.5.2011.

Žalobce v žalobě v obecné rovině namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů a jeho nepřezkoumatelnost pro absenci skutkových a právních úvah žalovaného. Rovněž namítal zásadní procesní pochybení, neboť správními orgány zjištěný skutkový stav je v rozporu se správními spisy nebo v nich nemá oporu. Zdůraznil, že byl před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí hrubě zkrácen na svých právech nezákonným postupem správních orgánů.

Konkrétně nesouhlasil s právním posouzením § 123f odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu ve znění rozhodném (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť správní

orgány považovaly jakékoli rozhodnutí vydané v blokovém řízení za perfektní a neumožnily mu, se proti němu bránit. Přitom v tzv. námitkovém řízení vedeném podle výše uvedeného zákonného ustanovení musí být postaveno najisto, zda řidič spáchal přestupek, za který lze uložit body v registru řidičů. Zdůraznil, že záznam o přestupku nemůže být bez dalšího důkazem o spáchání přestupku žalobcem. Poukázal na svou odvolací námitku, v níž vysvětlil, že přestupek ze dne 31.5.2011 v ulici Křelova nemohl spáchat, jelikož vozidlo řídil P. E. Žalobce připustil, že se rovněž na místě nacházel, neboť nesouhlasil se způsobem, jakým bylo vozidlo zastaveno v rozporu s pravidly bezpečnosti silničního provozu, ani se způsobem, jakým byl řidič dotčeného vozidla vyzván k předložení dokladů. Přičemž žalovaný se touto podstatnou odvolací námitkou nezabýval.

Dále namítal porušení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) a judikatury správních soudů, např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 39/2010 - 76, č.j. 5 As 118/2011 -106 a č.j. 9 As 96/2008 – 44 tím, že se správní orgány nezabývaly jeho tvrzením, že přestupek nespáchal a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body.

Žalobce poukázal na nepřezkoumatelnost správního spisu pro nesprávně vedený soupis jeho součástí dle § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Uvedl, že ve správním spise nebylo možné zpětně dohledat a doložit přesný okamžik vložení jednotlivých listin. Navíc se žalovaný ani s touto odvolací námitkou žalobce nevypořádal.

Žalobce správním orgánům vytkl porušení § 36 správního řádu, neboť před vydáním správního rozhodnutí nebyl seznámen s kompletním obsahem správního spisu. Dne 29.2.2012 v 10.30 hod, kdy žalobce nahlížel do správního spisu, v něm absentovaly kopie oznámení o přestupku a pokutové bloky. Pokutový blok č. AP/2009 P0485627 týkající se přestupku ze dne 31.5.2011 byl do spisu vložen sice téhož dne 29.2.2012, ale až v 13.08 hod, což vyplývá z žádosti o kopie pokutových bloků ze dne 29.2.2012. Připustil, že dne 12.3.2012 se seznámil s kopií pokutového bloku č. AP/2009 P 0485627, nikoli však s dalšími pokutovými bloky za přestupky řešené v blokovém řízení. Nesouhlasil se způsobem, jakým se žalovaný s touto odvolací námitkou vypořádal. Žalovaný totiž nepravdivě uvedl, že žalobce namítal pouze nespáchání přestupku ze dne 31.5.2011. Žalobce však v odvolání namítal i neoprávněné postižení za přestupek, který měl údajně spáchat dne 1.7.2010 v Karlových Varech. Navíc jím uplatněné námitky proti přestupku ze dne 1.7.2010 nejsou ve spise založeny.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobou uplatněné námitky. Uvedl, že žalobce podal dne 10.6.2011 námitky proti provedenému záznamu bodů jen za přestupek ze dne 31.5.2011.

Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že nebyl řádně seznámen se spisovým materiálem. Poukázal na žalobcovo nahlížení do spisu ve dnech 29.2.2012 a 12.3.2012, při nichž byl seznámen s kompletním spisovým materiálem před vydáním rozhodnutí.

Žalovaný uvedl, že veškeré přestupky žalobce byly zaznamenány v registru řidičů s příslušným bodovým hodnocením, v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Zdůraznil, že žalobcem vznesené námitky proti projednání přestupků a provedenému záznamu bodů měl žalobce uplatnit v předchozích správních řízeních. Jejichž výsledky se

pouze promítly do registru řidičů a bodového hodnocení. V této souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009 č.j. 9 As 96/2008 a ze dne 10.12.2009 č.j. 2 As 19/2009. Zároveň upozornil, že správní orgán v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

V souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci se ve lhůtě stanovené soudem k tomuto postupu nevyjádřili.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 1.6.2011 a z pokutového bloku série AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011 vyplývá, že dne 31.5.2011 u obce Křelov žalobce při jízdě mimo obec překročil nejvyšší dovolenou rychlost, za což mu byla udělena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč, kterou na místě uhradil.

Z výpisu z karty přestupků Městské policie Karlovy Vary vyplývá, že dne 1.7.2010 byla žalobci uložena pokuta ve výši 500,- Kč za porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

Z oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 7.6.2011, č.j. S-MHMP-DSA 482444/2011 vyplývá, že žalobce byl vyzván odevzdání řidičského průkazu, neboť dne 31.5.2011 dosáhl 12 bodů podle bodového hodnocení dle zákona o silničním provozu. Žalobce byl mimo jiné podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu poučen o tom, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá řidičské oprávnění a že dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu se přerušuje lhůta k pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zák. o silničním provozu pouze tehdy, jsou-li námitky podány proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Pro přerušování běhu lhůty k pozbytí řidičského oprávnění je nutné, aby byly námitky ve lhůtě doručeny správnímu orgánu. Listina byla žalobci doručena do vlastních rukou dne 9.6.2011, což vyplývá z poštovní doručky ze dne 9.6.2011.

Dopisem ze dne 10.6.2011 žalobce uplatnil proti výše uvedenému oznámení a výzvě námitku proti záznamu o přestupku ze dne 31.5.2011.

Z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 29.2.2012 vyplývá, že žalobce tento den v 10.30 hodin nahlížel do správního spisu, kde se seznámil s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 18.9.2006, ze dne 26.1.2007, ze dne 2.5.2007, ze dne 3.11.2007, ze dne 24.7.2008, ze dne 4.11.2009, ze dne 29.3.2010, ze dne 2.7.2010, ze dne 20.7.2010, ze dne 1.6.2011. Žalobce učinil do protokolu poznámku, že nesouhlasí s tím, že dne 31.5.2011 spáchal přestupek a po kontrole pokutového bloku žádá, aby byl telefonicky kontaktován s tím, že se k věci vyjádří. Pokutový blok série AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011 byl správnímu orgánu I. stupně zaslán faxem dne 29.2.2012 v 13.08 hodin z PČR Olomouc.

Z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí – doplnění ze dne 12.3.2012 vyplývá, že tento den se žalobce seznámil s kopií pokutového bloku č. AP2009 P0485627 ze dne 31.5.2011. Do protokolu žalobce uvedl, že si není vědom toho, že by tento přestupek spáchal, proto podal žádost o přezkum do Olomouce a správnímu orgánu I. stupně podá o tomto řízení informace.

Dne 23.3.2012 správní orgán I. stupně ve věci rozhodl tak, že námitky žalobce zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 31.5.2011 potvrdil. V odůvodnění konkrétně vypsali listiny, z nichž při rozhodování vycházel, a to z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 18.9.2006, ze dne 26.1.2007, ze dne 2.5.2007, ze dne 3.11.2011, ze dne 24.7.2008, ze dne 4.11.2009, ze dne 29.3.2010, ze dne 2.7.2010, ze dne 20.7.2010 a ze dne 1.6.2011 společně s pokutovým blokem ze dne 31.5.2011. Dále uvedl, že přešetřil zapsání bodů za jednotlivá oznámení a neshledal žádné pochybení. Ve všech případech se jednalo o pravomocně ukončená řízení a body byly zapsány správně dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Námitku žalobce, že přestupek ze dne 31.5.2011 nespáchal, odmítl. Poukázal na kopii pokutového bloku AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011, s níž byl žalobce seznámen dne 12.3.2012. Přestože žalobce tvrdil, že požádal o přezkum tohoto řízení, dosud správnímu orgánu I. stupně nepodal žádnou informaci o podání a stavu vyřízení této žádosti. K právnímu posouzení věci uvedl, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat toliko, zdali existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné zprávy či soudu dle § 129b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým dokladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Zdůraznil, že zásadně nepřezkoumává správnost a závaznost aktů veřejné moci, neboť na tyto je třeba nahlížet jako na správné a zákonné. Záznam bodů je automatická evidenční povinnost a námitkové řízení slouží toliko k odstranění chyb při záznamu, nikoli k nápravě tvrzených vad rozhodnutí, na jejichž podkladě byl záznam proveden. Samotné připsání bodů řidiči, který se dopustil porušení příslušných ustanovení zákona o silničním provozu, totiž není trestem, nýbrž administrativním opatřením.

Dne 19.4.2012 podal žalobce odvolání datované dne 18.4.2012, v němž namítal obdobně jako v žalobě, že nespáchal přestupek ze dne 31.5.2011 a nově ani přestupek ze dne 1.7.2010. Tvrdil, že dne 1.7.2010 nebyl v Karlových Varech, kde se přestupek odehrál. Připustil, že vozidlo, kterým byl přestupek učiněn, používal a vysvětlil, že v něm zapomněl osobní doklady, které zřejmě použil neznámý řidič. Vysvětlil, že námitku proti přestupku ze dne 1.7.2010 nemohl podat dříve, protože lhůta 5 dnů k podání námitek je příliš krátká.

Dne 21.5.2012 zmocněnec žalobce nahlédl do správního spisu, což vyplývá ze záznamu o nahlédnutí do spisu ze dne 21.5.2012.

O odvolání žalobce ze dne 18.4.2012 rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, které odůvodnil tak, že námitky žalobce směřující proti pravomocně ukončeným řízením o přestupcích, jsou z hlediska záznamu bodů již irelevantní. Vysvětlil, že správní orgán, který vede registr řidičů, měl zákonem stanovenou povinnost záznam bodů provést. V tomto řízení již nelze posuzovat, zdali rozhodnutí o přestupku bylo či nikoli vydáno s v souladu s platnou právní úpravou, nýbrž musí provést záznam tak, aby odpovídal oznámením o uložených pokutách. Zdůraznil, že správní orgán I. stupně v odvoláním napadeném rozhodnutí uvedl veškeré přestupky, kterých se žalobce dopustil a o nichž již bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto. Zároveň byl zaznamenán příslušný počet bodů

v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. K námitce žalobce ohledně pokutového bloku AP/2009 P 0485627 za přešupek spáchaný dne 31.5.2011 uvedl, že z něj vyplývá, že žalobce byl jako řidič ztotožněn podle občanského průkazu. Přičemž žalovaný nemá důvod o této skutečnosti pochybovat. Zdůraznil, že žalobce měl možnost podat žádost o přezkumné řízení této blokové pokuty, jak naznačoval dne 12.3.2012. Dosud však podání takovéto žádosti správními orgány nedoložil. K výtkám žalobce, že pokutový blok nesplňuje zákonem stanovené požadavky, jej žalovaný odkázal na přezkumná řízení, kde měly být uplatněny. Podotkl, že v souladu s § 77 odst. 1 správního řádu pokutový blok není nicotným rozhodnutím, neboť byl vydán příslušným správním orgánem. Nesouhlasil také s námitkou žalobce, že dne 29.2.2012 byl seznámen pouze s částí spisového materiálu. Poukázal na to, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobce byl s veškerými záznamy, na základě kterých registr přidělil žalobci body, seznámen. Vysvětlil, že s ohledem na tu skutečnost, že žalobce namítal pouze neuskutečnění přestupku ze dne 31.5.2011, tak správní orgán I. stupně přistoupil k vyžádání kopie příslušného pokutového bloku a žalobce s ním byl dne 12.3.2012 seznámen. K tvrzení žalobce o podání žádosti o přezkum rozhodnutí ohledně blokového řízení týkající se přestupku ze dne 31.5.2011 zdůraznil, že se v této věci jedná již o pravomocné rozhodnutí, které nelze projednat. Tudiž ani podat žádost o přezkum, neboť uplynuly zákonem stanovené lhůty. Nelze dokonce ani podat žádost o obnovu řízení, neboť žádné řízení ve věci neproběhlo. Shodně odůvodnil rovněž námitku žalobce ohledně přestupků ze dne 1.7.2010.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní) ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přešupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.

Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení; na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přešupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu zaznamenává příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Zásadní žalobcova výtká spočívala v nesprávném právním posouzení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť správní orgány v námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů nevzaly v potaz jím uplatněnou obranu, že přestupky ze dne 31.5.2011 a ze dne 1.7.2010 nespáchal.

V námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů vedeném dle § 123f zákona o silničním provozu jsou stanoveny náležitosti daného řízení i s uvedením lhůt k uplatnění námitek. Podle § 123f odst. 4 ve spojení s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu se běh lhůt, tedy i lhůta 5 pracovních dnů k pozbytí řidičského oprávnění, přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu. Následku pozbytí řidičského oprávnění lze zabránit pouze tehdy, pokud jsou námitky u příslušného obecního úřadu podány před uplynutím stanovené lhůty, tj. do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení adresátovi. Zákon současně stanoví, že námitky je nutné v této lhůtě příslušnému obecnímu úřadu doručit.

Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 7.6.2011 bylo žalobci doručeno dne 9.6.2011. V oznámení byl řádně poučen o běhu lhůty k podání námitek dle § 123c odst. 3 ve spojení s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Přesto námitku nespáchání přestupku ze dne 1.7.2010 žalobce uplatnil až ve svém odvolání ze dne 18.4.2012, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 19.4.2012. Tato námitka tak byla podána opožděně, což zabránilo jejímu věcnému posouzení správními orgány. Navíc žalobce si byl její opožděnosti dobře vědom, neboť v odvolání její pozdní podání vysvětloval přílišnou krátkostí lhůty pro její podání. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí s touto námitkou vypořádal tak, že žalobci vysvětlil, že ji měl uplatnit v rámci přezkumného řízení v zákonem stanovených lhůtách a zdůraznil, že se v této věci jedná již o pravomocné rozhodnutí, které nelze v daném řízení projednat. Soud tedy shodně se žalovaným shledal obranu žalobce uplatněnou v námitkovém řízení dle § 123f zákona o silničním provozu, že přestupek ze dne 1.7.2010 nespáchal, neúspěšnou.

K druhé námitce žalobce týkající se žalobcova tvrzení o nespáchání přestupku ze dne 31.5.2011 soud poukazuje na právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013 - 16, která zní: „*v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku*“. Taktéž soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010 - 76, v němž dovedl, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je

třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Správním orgánům v této souvislosti nelze nic vytknout, neboť postupovaly zcela v souladu s citovanou judikaturou; jako podklad pro své rozhodnutí za účelem přesného zjištění přestupkového jednání žalobce měly k dispozici jak oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 1.6.2011 a vyžádaly si rovněž kopii příslušného pokutového bloku AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011. Tímto postupem správní orgány postavily najisto, že údaje uvedené v předmětném oznámení o uložení pokuty odpovídají skutečností obsaženým v pravomocném pokutovém bloku a přestupek byl s žalobcem projednán v blokovém řízení, což žalobce stvrdil svým podpisem. K tvrzení žalobce, že dotčené vozidlo řídila jiná osoba, žalovaný správně poukázal na to, že v pokutovém bloku byla vyplněna osobní data žalobce podle jeho občanského průkazu. Přičemž žalobce nesporkoval pravost svého vlastnoručního podpisu na pokutovém bloku a ani nepopřel svou přítomnost při řešení přestupku ze dne 31.5.2011.

Soud pouze podotýká, že pokutový blok AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011 splňuje zákonem stanovené náležitosti dle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. V bloku je vyplněno jméno a příjmení a datum narození přestupce-žalobce, den a místo vyhotovení bloku a podpis oprávněné osoby s uvedením funkce, jména a příjmení, řádně je popsán i přestupek a uložená pokuta. Pokutový blok tak představuje způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013 - 16, v němž shrnul, že „s ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (necht' si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce.“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu navíc již dříve konstatoval (viz rozsudek ze dne 12. 3. 2013, č.j. 1 As 21/2010 - 65), že samotná povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn či že jej bylo možné vyřídit pouhou domluvou.

Námítka žalobce, že správní orgány porušily § 36 správního řádu, neboť před vydáním správního rozhodnutí nebyl seznámen s kompletním obsahem správního spisu, soud rovněž nesdílí. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 29.2.2012 v 10.30 hod, kdy žalobce nahlížel do správního spisu, v něm absentovala toliko kopie pokutového bloku č. AP/2009 P0485627, týkající se přestupku ze dne 31.5.2011, což vyplývá z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 29.2.2012. Kopie tohoto pokutového bloku byla do spisu vložena sice téhož dne 29.2.2012, ale až v 13.08 hod, což vyplývá z žádosti o kopie pokutových bloku ze dne 29.2.2012 a z faxového podání ze dne 29.2.2012. Žalobce se však i s touto kopií pokutového bloku seznámil, a to během nahlížení do spisu dne 12.3.2012, jak sám žalobce připustil a tato skutečnost vyplývá také z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí – doplnění ze dne 12.3.2012. Žalobce tak byl seznámen s veškerým spisovým materiálem, který byl součástí správního spisu před vydáním rozhodnutí ve věci samé. Soud proto nesdílí názor žalobce, že správní orgán pochybil při dodatečném nahlížení

žalobce do spisu dne 12.3.2012, pokud jej seznámil pouze s kopií pokutového bloku č. AP/2009 P 0485627, když žalobce byl během předchozího nahlížení do spisu dne 29.2.2012 seznámen s veškerým předchozím spisovým materiálem. Navíc z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí – doplnění ze dne 12.3.2012 nevyplývá, že by žalobce měl jakékoli připomínky proti výše uvedenému procesnímu postupu správního orgánu I. stupně, pouze do protokolu uvedl, že nesouhlasí s tím, že by měl daný přestupek spáchat. Soud se žalovaným shodně zdůrazňuje, že podstatným je, že žalobce věděl a byl seznámen s veškerými podklady ve správním řízení před rozhodnutím ve věci a taktéž během odvolacího řízení, což vyplývá ze záznamu o nahlédnutí do spisu ze dne 21.5.2012. Soud konstatuje, že žalovaný se s touto námitkou žalobce řádně vypořádal a odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, z něž soud v tomto rozsudku citoval.

Žalobce až v žalobě namítal, že ve správním spise nejsou založeny jím uplatněné výtky proti přestupku ze dne 1.7.2010, soud tuto námitku vyhodnotil jako ryze účelovou, neboť žalobce ji řádně nekonkretizoval, když neuvedl kdy a jakým konkrétním způsobem tyto námitky v řízení vznesl. Přičemž ze správního spisu vyplynulo, že žalobce až ve svém odvolání ze dne 18.4.2012 začal tvrdit, že nespáchal ani přestupek ze dne 1.7.2010. Opožděnosti této námitky si byl žalobce dobře vědom, neboť v odvolání zároveň ospravedlňoval její pozdní uplatnění odkazem na krátkou lhůtu pro podání námitek proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 7.6.2011.

Dále žalobce správními orgány vytkl nepřezkoumatelnost správního spisu ve věci, neboť byl veden v rozporu s § 17 správního řádu. Soud souhlasí se žalobcem, že ve správním spise absentuje soupis všech jeho součástí. Přičemž povinností správního orgánu je, aby zajistil, že spis bude obsahovat soupis všech svých součástí včetně příloh, a to s určením data, kdy tyto byly do spisu vloženy, jak vyplývá z § 17 odst. 1 věta druhá správního řádu. Soud podotýká, že ve spise nejsou ani jednotlivé listy číselně označeny. Shodně se žalobcem soud spatřuje pochybení správního orgánu I. stupně v tom, že správní spis nemá jednotlivé podklady žurnalizovány dle časové posloupnosti tak, jak jednotlivé listiny byly do spisu doručovány. Například jako první strana je ve spise založena kopie pokutového bloku série AP/2009 P 0485627 ze dne 31.5.2011, zaslaná faxem dne 29.2.2012, přičemž žádost správního orgánu o její zaslání ze dne 29.2.2012 je ve spise vložena až o 21 listů dále. Soud připouští, že se žalovaný s touto námitkou žalobce výslovně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevypořádal. V této souvislosti však soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2009, č.j. 9Afs 70/2008-13, náleze Ústavního soudu ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19.3.2013, č.j. 8Afs 41/2012-50, rozhodnutí ze dne 6.6.2013, č.j. 1Afs 44/2013-30 s tím, že závěry citovaných judikátů lze plně vztáhnout také na rozhodnutí správních orgánů tak, že ačkoliv je jejich povinností svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek na detailní a vyčerpávající odpovědi na každou námitku. Soud zdůrazňuje, že požadavky kladené na správní orgány, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takovéto přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost orgánů, především pak jejich schopnost efektivně, zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu, plnit zákonem jim uložené úkoly. Jak uvedeno již výše, soud shodně se žalovaným zdůrazňuje, že podstatným je, že žalobce věděl a byl seznámen s veškerými podklady v daném řízení, což vyplývá ze záznamu o nahlédnutí do spisu ze dne 21.2012, protokolů o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 29.2.2012 a jeho doplnění ze dne 12.3.2012, v němž byly konkrétně vypočteny veškeré listiny tvořící správní spis a s nimiž byl žalobce seznámen

nikoli to, zdali byl jmenovitý výčet jednotlivých podkladů obsažen v odůvodnění správních rozhodnutí.

K žalobcem uplatněným námitkám v obecné rovině ohledně nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů, nepřezkoumatelnost pro absenci skutkových a právních úvah žalovaného, zásadní procesní pochybení, spočívající v rozporu zjištěného skutkového stavu se správními spisy nebo proto, že v nich nemá oporu a že byl před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí hrubě zkrácen na svých právech nezákonným postupem správních orgánů, soud konstatuje, že jejich nekonkrétnost a neurčitost je natolik vysoká, že soudu neumožňují jejich přezkum.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí není nezákonné pro nepřezkoumatelnost, neboť bylo vydáno v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení takové intenzity, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěšný nebyl a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.
Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:
www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková